

Sygn. akt I CSK 202/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa W. K.
przeciwko P. [...] S.A. w W. i D. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 10 lipca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód W. K. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 lipca 2013 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zarzucając, przyjęcie przez Sąd Apelacyjny, że pozwany przedstawił dowód na okoliczność, że kierowca pojazdu był pod wpływem alkoholu a to oznacza, że pasażerka pojazdu wiedziała, że podróżowała z nietrzeźwym kierowcą, przez co ten Sąd bezpodstawnie zmienił rozkład ciężaru dowodu przyczynienia się do powstania szkody.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadło w Sądzie drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe (tak np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, niepubl., z dnia 31 stycznia 2008 r., II UK 2467/07, niepubl.).

Wniosek powoda o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia tych wymagań. Trzeba też uwzględnić, że kwestia rozkładu ciężaru dowodów powstała w związku z ustaleniem, poczynionym na podstawie domniemania faktycznego (art. 231 k.p.c.) opartego na poziomie alkoholu we krwi kierowcy pojazdu, iż pasażerka tego pojazdu nie mogła nie zauważyć stanu, w jakim pozostawał kierowca i musiała zdawać sobie sprawę z możliwych skutków swej decyzji.

Z tych względów uznając, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 postanowił jak wyżej.